

SVENSKA
KYRKANS
FRIA SYNOD

Synodinformation nr 5

November 2013

Kära Synodmedlemmar!

Årets femte Synodinformation innehåller:

Andakt av Kåre Strindberg

Ordföranden har ordet, samt blandade röster

Inbjudan till bibelundervisning av Marie Persson , Lennart Sten

Övrig information

Höstens färger

Nu genomgår naturen en kraftfull och färgsprakande förvandling.

Vi ser det kanske tydligast på lönnträdens löv.

GRÖNT, för det innehåller bl.a. klorofyll, när det avgår får vi

RÖTT, för det innehåller bl.a. karotin,

det som också gör moroten orange, när det avgår får vi

GULT, för det innehåller luft och vatten, när det avgår får vi

BRUNT, och till slut GRÅTT.

Världens Skapare är unik och enastående och vi måste använda närmeord och bilder för att skissa Hans väsen och rike. Jesus undervisade med många liknelser. Han sade:

”Vad skall vi likna Guds rike vid? Vad skall vi använda för bild?

Det är som ett senapskorn, som är det minsta av alla frön på Jorden

när man sår det, men när det har såtts, skjuter det upp och blir större än alla örter

och får så stora grenar att himlens fåglar kan bygga bo i dess skugga” (Mark 4:30-32).

Minns du barndomens gungbrädor? Liknelsen fungerar som en gungbräda:

vid ena änden har vi begreppet ”Guds rike”, vid andra änden har vi bilden av senapskornet, som Jesus ger prov på stor litterär frihet, när Han beskriver. Gungbrädan balanseras av en bock, i mitten, den är liknelsens ord *som*.

Han säger inte att Guds rike *är* ett senapskorn, Han säger att Guds rike *är som* ett senapskorn. ”*som*” betyder inte ”precis detsamma som”, eller ”exakt lika med”. Det kanske inte ens väger jämt och lika – men ändå.

Vi förstår vad Han menar. Vi förstår vad Han vill ha sagt. Nu kan vi tillsammans bilda en ny liknelse:

”Det är med trädets löv som med människans kropp:

innan de dör har det viktigaste tagits tillvara – lövets livsämnen och människans själ.”

Lövets ämnen går in i trädstammen, men vart tar själen vägen?

Det är vår tro att Kristus skall uppväcka alla på den Yttersta dagen.

Det är vårt hopp att alla de som avsomnat *i tron* får invänta den Yttersta dagen i Paradiset och därefter, av nåd, får inträda i Himmels salighet.

Aposteln Petrus skriver i sitt första brev (1 Joh 5:4):

”detta är den seger som har besekrat världen: vår tro”.

Den tron var inte ett verk av dem själva – den hade de hämtat från Herren själv som lärt dem att ingenting är omöjligt för Gud (Luk 1:37).

Låt oss glädjas åt hösten med sina färger – och det som kommer sen!

Kåre Strindberg

Sorg över Svenska kyrkan - ” Din skada är ju stor som ett hav, vem kan hela dig? Dina profeters syner var falska och dåraktiga.” Klagovisorna 2:13b-14a

När Svenska Kyrkans Fria Synod var ung och när kunniga och orädda dekaner hördes i debatten, fick de veta: Sådana som ni ska marginaliseras och elimineras.

Det var de som åtrådde makten i den partipolitiserade Svenska kyrkan som tydligt och aggressivt uttryckte sin beslutsamhet.

I samband med ärkebiskopsvalet blev det tydligt att de har lyckats. De har inte endast lyckats hindra karriärmöjligheter för dem som håller fast vid Kyrkans bekännelse utan de har också sett till att våra röster i stort klingar ohörda i debatten.

Insiktsfulla personer har ibland nämnt att det finns ödesfrågor eller brytpunkter för enskilda personer liksom för en kyrkoorganisation. Jag kan minnas de som redan för åtskilliga årtionden sen menade att synen på äktenskapet hade den digniteten. Att när skilsmässa och omgifte accepterades och försvarades så ledde det till en omvärdering även av synen på ämbetet. Vilket som är den första avgörande frågan som får dominoeffekt kan vi lämna därhän. Det vi ser i dag är hur Guds goda skapelseordning när det gäller både äktenskap och ämbete, inte endast har smulats sönder utan till och med blivit ointressant. Begreppet äktenskap har tömts på sitt innehåll och ersatts med något som är klart emot Guds ord och ordningar. Ämbetet är inte något givet utan något som människor menar sig förfoga över.

Följaktligen kan man agera i ett ärkebiskopsval som i ett presidentval.

Det värsta är likväl inte att våra röster tystats. Nej det förödande och katastrofala är att orden från Kyrkans Herre inte får höras. Den uppståndne och levande Jesus Kristus bekänns inte längre enligt sitt anspråk: som den enda vägen till Fadern. Människan Muhammed sägs duga lika bra.

Det råder i dag en tigandets tyranni i denna kyrka. Den som är rädd om sin anställning och position gör väl i att sänka rösten. Att nöja sig med att vara tydlig bland likasinnade.

De små stegens metodik har nu gett resultat. Så till den grad att kyrkans ursprungliga tro och lära har bytts ut mot någonting annat än kristen tro.

Min sorg är djup och min bestörtning stark. Jag kan inte beskriva de känslor som övermannar mig i mötet med mina syrianska och egyptiska vänner. De bär märken i sina inre och på sina kroppar av att ha bekänt Jesus som den enda vägen, i en muslimsk omgivning. De konfronterar oss alla med det faktum, att endast en av dem som ställde upp i ärkebiskopsvalet, kunde säga att Jesus är större än Muhammed. Ingen av de andra kunde det – inte heller den som blev vald.

*Lena A Artman
klenalena.blogg.se*

Blandade röster:

Kyrklig samlings ordförande Yngve Kalin skriver bla att många människor både med bakgrund i olika fromhetsriktningar och med olika ståndpunkter i ämbets- och äktenskapsfrågan inte känner igen Antje Jackelén som en rätt biskop. Hon är otydlig, om trons centrum och kärna. Han undrar också om en kyrkoorganisation över huvud taget tillhör den "heliga, allmänliga och apostoliska kyrkan" om den svävar på målet om Jesus är Kristus, den av Gud utvalde och utpekade Frälsaren.

"Den som förnekar Sonen har inte heller Fadern. Den som erkänner Sonen har också Fadern. Bevara det som ni har hört från början," skriver aposteln (1 Joh 2:23-24).

Även Kyrkoordningen är entydig, påpekar Kalin: "Den som är biskop skall ha ansvar för att evangelium förkunnas rent och klart och för att sakramenten förvaltas enligt kyrkans bekännelse och ordning." (KO2000 kap 8, punkt2)

Henrik Perret från Finland skriver på sin blogg bl a:

"Detta har jag talat till eder, för att I skolen hava frid i mig. I världen liden I betryck; men varen vid gott mod, jag har övervunnit världen." Joh. 16:33

Den gamla översättningens ord ”i världen liden I betryck”, har ringt i mina öron den senaste tiden. Jag har följt med samhällsdebatter, TV-diskussioner och sociala media. Men hela tiden har jag snubblat över en annan formulering när jag har följt med de inomkyrkliga diskussionerna: ”i kyrkan liden I betryck..”

Man kan inte ändra på det skrivna Ordet. Snarare måste man ju fråga sig om det har blivit så att världen kommit in i ”kyrkan”, medan kyrkan inte enligt Jesu befallning gått ut i hela världen. För det är ju så: om kyrkan inte är i världen, så är världen i kyrkan. Så gick det när den gamla kristenheten dog ut i Nordafrika. En tyst överenskommelse om att man inte ”fiskar på andras vatten”, ingen mission, bara ett slags *eld upphör*-avtal. Och det räckte. Nu är det islam för hela slanten.

Men det är nog så för många konservativa kristna teologer och organisationer idag att vägarna är stängda: inte någon prästvigning, inte förslagsrum vid kaplans- och kyrkoherdeval, inte kollekter eller dispositionsmedel, inga missionsmedel osv.

Och det drabbar också kristna människor med ”fel” övertygelse. I kyrkan liden I betryck. Förvisso.

- - -

Jag tror att ett studium och ett iakttagande av våra nordiska folkkyrkor verkligen bekräftar att kyrkan har drabbats av en inte tidigare skådad sekularisering, som uppvisar helt parallella företeelser med den sekulariserade ”världen”. Det som idag hyllas i ”kyrkan”, (läs: kyrkans ledning), är precis det som den från Gud distanserade världen håller högt. Att det finns en del annat också vill jag inte förneka, men trenderna i tiden är desamma.

Prästerna i Göteborgs S:t Pauli känner oro och ser inte vägen framåt, säger Rolf Pettersson. Han menar också att de hoppfulla tecknen är så få.

I kyrkovalet minskade den gudstjänsfirande församlingens företrädare i kyrkorådet så att de nu har minimal representation. Formuleringar har redan hörts i debatten om hur hemskt det är att så många inte känner sig välkomna i S:t Pauli, för att prästerna inte viger samkönade par.

Torbjörn Lindahl i Luleå, fd dekan i Luledekanatet gör i sin blogg en jämförelse mellan den nazistiska ockupationen av Frankrike och den ockupation som den politiska makten utövar över Svenska kyrkan. Lindahl säger att hans bild är en vidareutveckling av vad han hört från biskop Göran Beijer.

Torbjörn nämner både kollaboratörer, Vichy-regimen, motståndsrörelsen, de Gaulles fria franska styrkor och de utländska allierade som kommer till hjälp. Han slutar med att stanna upp inför frågan var vi då hör hemma, var och en.

Det är en viktig och allvarlig fråga, liksom den om vad vi gör i denna situation.

Fredrik Sidenvall skriver en ledare i Kyrka och Folk bl a att den andliga herdestav som genom århundraden sträckts ut från Uppsala i mission och undervisning, till försvar för läran och hävdandet av Guds rike, den staven är nu definitivt bruten. Det blev den när Antje Jackelén valdes till ärkebiskop. Han säger också att man kan ”med fog hävda att det valet utgör slutet för många olika processer. Ärkebiskopsstolen i Uppsala har varit unik i kyrkohistorien genom att den medeltida linjen av ärkebiskopar vigda av biskopar löpte vidare genom den lutherska reformationen. Därmed framträdde en kyrkofurste som både hade ett ämbete vars legitimitet accepterades utanför den egna kyrkoprovinns och en kraftfull biblisk bekännelse med evangelium i centrum.”

Sidenvall ställer även frågan vad de ska göra som ”fått sina hjärtan, tankar och samveten belysta av Guds ord?” Och svarar bl a att de som är präster måste ”offentligt ta avstånd från falska läror som framställs i kyrkan och kräva att Guds ord och vår kyrkas bekännelse ska få råda. När hela den kyrkliga strukturen verkar vara inställd på att ersätta biblisk kristendom med en sekulär upplysningsreligion, som kan fungera som andlig överbyggnad för dagens sekulariserade Sverige, då måste trons och bekännelsens folk bygga sig livbåtar och finna former som främjar gudstjänster där Guds ord rent och klart förkunnas och sakramenten rätt förvaltas. Ordningar måste stödjas som håller samman Ordets sanning och ordets ämbete.”

Om Östanbäckskalendern:

Det finns en stor mängd tryckta, elektroniska och kanske till och med handskrivna kalendrar, som hjälper oss att hålla reda på tider, stunder och händelser av alla de slag. Till de mera tidlösa och nästan outhärliga för det andliga livets tid hör Östanbäckskalendern, som ”med texter för daglig mäsas, tidegärd och enskild läsning enligt uppdrag från styrelsen för arbetsgemenskapen Kyrklig Förnyelse utgivits av munkarna i Östanbäcks kloster” och nu är ute med sin trettioåttende årgång. Häftet i A5-format innehåller en guldgruva för den som vill ha ordning i sitt andliga liv, goda råd om den allmänna och den enskilda gudstjänstens utformning - en liten kyrkohandbok helt enkelt - och ett rikt utbud av texter och liturgiska råd till vägledning för både katedraler och det fördolda livet med Kristus. Alla kan finna det andliga livets puls i denna lilla skattkammare med stora mängder påminnelser och inspiration av dem som gått före oss i den gemensamma traditionen av tro på den Treenige Guden. Man hälsas välkommen att ”ansluta till Östanbäcks klostrets bön och läsning, så långt det nu kan göras i familj, samhälle och församling där Du finns.” Kalendern kan man gratis få sig tillsänd i pdf-format om man skickar ett mail till fkekassa@telia.com.

Hallandsdekanatet samlas kring Halldorffs bok ”HELIGT ÅR”

hos Birgitta o Lennart Sten, Laxv 8 i Vessigebro söndag 17 november kl 16.00. Alla Välkomna!

BIBELUNDERVISNING II

När: Lördagen den 23 november kl 10.00-15.00 Fyra undervisningspass

Var: Falkenberg, RIA-huset, Stationsg. 14 (intill busstationen, Stationsgrillen o Falkenbergs k:a

Vad: Bibelstudium: ”*Den barmhärtige Frälsaren – Jesusporträtt hos evangelisten Lukas*”

Vem: Lars-Åke Nilsson, präst och bibellärare, Åsljunga

Enkel lunch serveras på plats liksom eftermiddagskaffe. Kostnad ca 40 kr/person.

Anmäl gärna senast torsdag 21/11 till Lennart Sten 0738- 49 36 81 eller 0346-201 90

Vid sitt senaste sammanträde träffade **synodrådet** Gunnar Persson, husfar på Markusgåden i Göteborg

Kommande synodstämman blir i Stockholm den 4-5 april. Boka redan nu in helgen.

Förbönshjälp

Den som önskar få Synodens förbönsplam är välkommen att höra av sig till Lena A-Artman, tel 0709-69 28 87
Nu finns även en namnlista att använda som förbönslam när vi nämner varandra i bön inför Herren

Synodinformation via brev eller mail

Glöm inte att meddela till ordföranden om ni tycker det går lika bra att få Synodinformation via mail.

Ekonomi

Gåvor mottages med tacksamhet, samt medlemsavgiften: 200 SEK/pers, 300 SEK/par på postgiro:78 05 51-8

Kontaktpersoner

För att finna andra medlemmar på rimligt geografiskt avstånd, eller för att få tips om gudstjänster inom närområdet, tag kontakt med någon av nedanstående:

Lena A-Artman	0435-44 84 04	lena.a.artman@gmail.com, Skåne/Blekinge
Mattias Fjellander	0371-173 19	mattias.fjellander@spray.se för Småland
Kai Larsen	0702-119015	kai.larsen@svenskakyrkan.se för Gbg stift
Marie Persson	031-824155	mio.p@bredband.net för Göteborgsområdet
Göran Hallberg	0151-303 04	(fax o telefonsvarare) för Strängnäs stift
Hans Gustafsson	08-704 18 07	hans@ziffran.se för Stockholm
Bo Zetterlund	0225-145 40	bo.g.zetterlund@telia.com för Mellansverige
Anna-Greta Norén	0911-71065	ag.noren@spray.se för Norrland